

kunne dog ikke følge partiets ordfører ved afstemningen. Selvom de erkendte, at mange enkeltheder var blevet væsentligt forbedret, mente de dog, at lovens betydning var omtvistelig og i alt fald ikke så stor, at den kunne opveje risikoen for, at lovens bestemmelser — i forbindelse med muligheden for anvendelse af dødsstraf — vendtes imod dem, som den skulle yde beskyttelse. — Indenfor retsforbundet tog 2 medlemmer et standpunkt, der afveg fra partiets. Ordføreren, *Helge Madsen*, anbefalede at stemme for lovforslaget, især med den begrundelse, at loven nu kunne gennemføres i ro, og at dens vedtagelse ville mindske udsigten til et nyt straffelovstillæg og bidrage til at bremse tendenser til selvtaget; men han tilføjede, at justitsministerens besvarelse af nogle af ham stillede spørgsmål ville have betydning for flere af gruppens medlemmer ved den endelige afstemning. Efter ministerens svar mente *Kjeldgaard Iversen* og *Niels Kr. Nielsen* ikke at kunne stemme for lovforslaget.

Ved 3. behandling tog det kommunistiske partis ordfører, *Aksel Larsen*, påny ordet for at begrunde kommunisternes afstemning. „Vi vil“, erklærede han, „stemme imod lovforslaget på grund af hele dets affattelse og dets tendens, på grund af uklarheden i dets bestemmelser og på grund af, at lovforslaget, om det bliver til lov, vil give det videste spillerum for vilkårlighed fra den til enhver tid siddende regerings og fra politi- og justitsmyndighedernes side.“ Særlig vendte *Aksel Larsen* sig imod lovens § 101, som han anså for et eklatant eksempel på en paragraf, der kun kan anvendes med tilbagevirkende kraft. „Den kan faktisk først anvendes i krigstilfælde, men så ganske vist på begivenheder, der kan ligge mange, mange år tilbage.“ Denne paragraf stemte kommunisterne ved 2. behandling imod. Derimod stemte de for at bevare den oprindelige § 101, som udvalget havde foreslået fjernet, men som ved sit pålæg om offentligt at oplyse, hvor stor økonomisk støtte man måtte have modtaget af fremmed magt til politisk propaganda, syntes dem en fornuftig bestemmelse. „Vi vil“, fortsatte *Aksel Larsen*, „stemme imod, fordi vi aldeles ikke finder lovforslaget egnet til at opfylde det høje formål, man officielt tillægger det. Tværtimod er det for os ganske indlysende, at dette lovforslag, sådan som det nu er udformet, er et led i det militære beredskab, hvorigennem Danmark er blevet en filial af Amerikas Forenede Staters magtapparat.“

Lovforslaget vedtoges i folketinget med 104 stemmer mod 12; 1 medlem stemte hverken for eller imod.

I *landstinget* blev flere af de af folketinget vedtagne ændringer modtaget med kritik, især af *Steincke*, og i betænkningen udtalte et *flertal*, bestående af samtlige udvalgsmedlemmer undtagen *Anna Westergaard*, at „nogle af de ændringer, der er foretaget i